

Uitbreksel uit de minuten berustende ter griffie van het Hof van beroep te Gent.

Het Hof van beroep te Gent, 10e kamer, rechtdoende in correctionele zaken heeft het volgend arrest geveld :

Tegen dit arrest is er geen
beroep in cassatie aangetekend.
Gent, 06 JAN. 2004
De Griffier-hoofd van dienst,

not. 66.77.467/96 van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij:

, wonende te

Tegen :

Nr. , handelsvertegenwoordiger, geboren
, wonende te

Veroordeeld om:

"te

Bij inbreuk op art.44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.64, 1°,2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op art.42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening. gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg. op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet. respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, ter zake door:

een constructie, omvattende een schuilplaats voor paarden en een bergplaats, en een bergplaats bestaande uit twee containers te hebben opgericht en deze toestand in stand te hebben gehouden,

van 3 april 1996 tot 3 juni 1998".

* * *

Gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 11 mei 1999, 19^e kamer, rechtdoende op tegenspraak.

* * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op :
- 20 mei 1999 door de beklaagde;
- 26 mei 1999 door het Openbaar Ministerie tegen beklaagde;

* * *

Gelet op het tussenarrest van deze kamer van het Hof van 22 juni 2001, rechtdoende op tegenspraak.

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting in het Nederlands;

de beklaagde in zijn middelen van verdediging bij monde van mr. ,
advocaat aan de balie te

het Openbaar Ministerie in zijn vordering bij monde van , Advocaat-
generaal,

de burgerlijke partij in haar eisen bij monde van mr. , advocaat aan de
balie te

* * *

1. De zaak werd op de terechtzitting van het Hof van 14 november 2003 hernomen met de huidige samenstelling van het Hof in de mate dat er niet over werd beslist bij voormeld tussenarrest van 22 juni 2001.

2.1. Het Arbitragehof heeft in zijn arrest nr. van 28 maart 2002 ontkennend geantwoord op de vragen gesteld in voormeld tussenarrest. Niets staat nog in de weg aan de beslissing over de herstellvordering en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom, uitgaande van de toenmalige gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, en van de burgerlijke partij.

2.2. Op de vraag van de beklaagde de behandeling van de zaak uit te stellen in afwachting van de behandeling door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van van het namens de beklaagde ingesteld beroep tegen de beslissing van 17 januari 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zele waarbij een regularisatievergunning geweigerd werd, kan niet worden ingegaan. Dergelijk uitstel zou de uitoefening

van de publieke vordering, waartoe ook de herstellvordering behoort, in het gedrang brengen. Het tussenarrest dateert reeds van 22 juni 2001 en elk verder uitstel zou bovendien de verdragsrechtelijk vereiste afhandeling van de strafvordering, waartoe zoals reeds gesteld ook de herstellvordering behoort, binnen een redelijke termijn ernstig in het gedrang brengen. Ten andere, niets zou aan de beklaagde beletten om telkens opnieuw een regularisatievergunning aan te vragen waardoor hij telkens opnieuw uitstel zou kunnen vragen.

3.1. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, vordert in zijn brief van 17 oktober 1997 met bijlage (stuk 17 en 18 van het strafdossier) bij toepassing van artikel 65 § 1-a van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, thans artikel 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), het herstel van de plaats in haar vorige staat, dit is afbraak van het schuilhok voor paarden en de stapelplaats voor stro, dit alles onder verbeurte van een dwangsom mocht het bevel tot herstel niet worden nageleefd.

3.2. Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie, met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Zij is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de gevolgen van het misdrijf en zij legt aan de beklaagde geen onredelijke last op.

De bepalingen van artikel 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, die afwijken van hetgeen in voormeld artikel 65 § 1-a was voorgeschreven, staan de inwilliging van de gevorderde herstelmaatregel niet in de weg. Het reeds bewezen verklaarde misdrijf heeft, o.m. door de omvang van de constructie en de gebruikte materialen die objectief gezien voor de onmiddellijke omgeving duidelijk storend zijn, onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden. Vanuit stedenbouwkundig oogpunt veroorzaakten de werken en handelingen hinder die de normale burenhinder overtrof. Ook vormt het bewezen misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg. Het optrekken van de constructie geschiedde in strijd met de bestemming van het perceel, dat volgens het gewestplan Dendermonde gelegen is in woonuitbreidingsgebied; de gemachtigde ambtenaar oordeelde destijds dat de oprichting van de constructie de toekomstige ordening van het gebied ernstig bezwaarde en stedenbouwkundig niet aanvaard kon worden, en dat bovendien door de inplantingsplaats in de onmiddellijke omgeving van een woonwijk de goede ruimtelijke ordening in het gedrang werd gebracht. De werken en handelingen staan een realisatie van de stedenbouwkundige bestemming, woonuitbreidingsgebied, essentieel voorschrift van het gewestplan,

in acht genomen de plaatselijke toestand zoals deze blijkt uit de gegevens van een strafdossier, volkomen in de weg.

Het Hof gaat dan ook in op de vordering tot het herstel van de plaats in haar vorige staat.

3.3. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, vordert in de bijlage aan zijn brief van 17 oktober 1997 de niet-naleving van het bevel tot herstel van de plaats in haar vorige staat te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom van 24,79 EUR (voorheen 1.000 BF) per dag vertraging.

Gelet op het lange talmen van de beklaagde om aan de onwettige toestand veroorzaakt door het misdrijf een einde te stellen wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij de niet-naleving van het bevel tot herstel van de plaats in haar vorige staat.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste aansporing voor de beklaagde om zelf tot het herstel over te gaan.

4.1. Ook de burgerlijke partij vordert het herstel van de vorige toestand, dit door afbraak van de wederrechtelijk opgerichte "installaties", eveneens met verbeurte van een dwangsom bij niet-uitvoering. Haar incidenteel beroep – de eerste rechter was niet op dit onderdeel van haar vordering ingegaan – werd reeds in het tussenarrest ontvankelijk verklaard.

In het tussenarrest werd ook reeds aangenomen dat de burgerlijke partij persoonlijke schade heeft geleden door het misdrijf en werd haar een voorschot van één frank toegekend, meer de verwijlinteressen en de kosten. Als schadelijder kan de burgerlijke partij, naast haar vordering tot morele schadevergoeding die reeds werd ingewilligd, vorderen dat een einde wordt gesteld aan de door het misdrijf veroorzaakte schadeverwekkende toestand. Om een einde te stellen aan de voor de burgerlijke partij schadelijke gevolgen van het misdrijf is het herstel van de plaats in de vorige staat nog steeds noodzakelijk. Dit herstel legt aan de beklaagde geen onverantwoord hoge lasten op. Het door de burgerlijke partij gevorderd herstel, dit is de afbraak van de constructie, omvattende een schuilplaats voor paarden en een bergplaats, en de afbraak van de bergplaats, bestaande uit twee containers, kan bevolen worden.

4.2. Gelet op het lange talmen van de beklaagde om aan de onwettige toestand veroorzaakt door het misdrijf een einde te stellen wordt ook door de burgerlijke partij terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij de niet-naleving van het bevel tot herstel van de plaats in haar vorige staat.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste aansporing voor de beklaagde om zelf tot het herstel over te gaan.

OP DEZE GRONDEN,

Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

44 en 100 van het Strafwetboek,

190, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verder ten gronde beslissend **met eenparige stemmen** over de reeds ontvankelijk verklaarde hogere beroepen en incidenteel beroep:

Wat betreft de strafvordering:

Beveelt aan over te gaan tot het herstel van de plaats, nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de vorige staat, dit door afbraak van het schuilhok voor paarden en de stapelplaats voor stro, binnen een termijn van ZES MAANDEN, te rekenen vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van Zele van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 30 EUR per dag vertraging, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, in de nakoming van dit bevel.

Veroordeelt tot de kosten aan de zijde van het Openbaar Ministerie gevallen na het tussenarrest, begroot op 41,04 EUR.

Wat betreft de civiele vordering:

Beveelt aan over te gaan tot het herstel van de plaats, nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de vorige staat, dit door afbraak van de constructie, omvattende een schuilplaats voor paarden en een bergplaats, en door afbraak van de bergplaats, bestaande uit twee containers, binnen een termijn van ZES MAANDEN, te rekenen vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden.

Zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partij door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 30 EUR per dag vertraging, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, in de nakoming van dit bevel.

Veroordeelt tot de kosten aan de zijde van de burgerlijke partij gevallen na het tussenarrest.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 19 december 2003.

Aanwezig : I, raadsheer, wn. kamervoorzitter;

II, raadsheer;

III, raadsheer,

IV, Advocaat-generaal,

V, griffier,